

Bijbelleesrooster LCJ 7 januari – 14 januari 2020

Weekthema: Op reis naar de eeuwigheid

Dinsdag 7 januari

Gedane zaken nemen geen keer

Lezen: Hebreëën 9: 23-28

Bij het abc van het christelijk geloof hoort dat een mens éénmaal leeft en dat daarna het oordeel volgt. Aan alles in onze cultuur is te merken dat dit basisonderwijs van het christelijk geloof door steeds minder mensen geloofd wordt, of zelfs voor velen volstrekt onbekend is. Gedachten over reïncarnatie, een hemel voor iedereen of juist het oplossen in het niets na dit leven; je komt het allemaal tegen. En soms bekruipt je het gevoel dat je dit niet alleen in de wereld tegenkomt... De schrijver van Hebreëën had in hoofdstuk 6 vers 1 gezegd dat hij dit eerste christelijke onderwijs wilde laten rusten. Maar in onze tekst kan hij niet laten er toch even op terug te grijpen. Hij gebruikt het om nog een keer de betekenis van Christus' werk duidelijk te maken. Jezus' verzoenend sterven was genoeg. Hij heeft de zonden van velen op Zich genomen en hoeft dit niet nog een keer te doen. Zijn werk is afgerond. Daarom kan een ieder die in Hem gelooft de wederkomst in vertrouwen tegemoet zien. De zonde is weggedaan. En déze gedane zaken nemen geen keer.

Woensdag 8 januari

Op reis naar de stad

Lezen: Hebreëën 11: 8-16

Abraham is zo iemand die leefde door het geloof. Hij gaat op weg en de enige zekerheid die hij heeft, is de belofte van God. Dat is toch wat als je er goed over nadenkt. Het laat goed zien wat geloof is: 'amen' zeggen op Gods Woord. Maar dat niet alleen, geloven is ook 'amen' dóén: Abraham gáát. Nu werpt de schrijver van Hebreëën een bijzonder licht op het doel van de reis van Abraham. Hij zegt dat Abraham de stad met fundamenten verwachtte (vs 10). Als wij dit lezen kunnen we ons afvragen wat er nu zo aantrekkelijk is aan een stad. Drukke, vervuiling, criminaliteit... Dat zijn gedachten die wij bij de stad kunnen hebben. Maar voor mensen in de tijd van de Bijbel was dit heel anders. Bij de stad dachten de mensen aan een veilige plek, het einde van een reis, een plek waar het goed wonen was. Dáár zag Abraham naar uit en hij wist dat God hem die geven zou. Ja, God stelt er zelfs een eer in om Zijn kinderen na een lange reis veilig in deze Stad te krijgen (vs 16). Nog steeds is dit het perspectief van waaruit elke christen mag leven. Nu vind ik de reis misschien zwaar, moeilijk en onveilig, maar ik weet waar de reis naar toe gaat.

Donderdag 9 januari

Genadetijd op weg naar de eeuwigheid

Lezen: Jesaja 66: 6-14

In het Schriftgedeelte dat we lezen, ja in heel het hoofdstuk, rollen de openbaringsgolven over elkaar heen. Het is als bij Johannes op Patmos. Hij staat op het strand, en de golven rollen over elkaar heen naar hem toe. Jesaja profeteert van een hersteld Jeruzalem. Het volk zal uitbreken in menigte. Uiteindelijk gaat het over het nieuwe Jeruzalem en over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. De tijd gaat voort. Straks is er geen tijd meer. Eigenlijk had er al lang geen tijd meer moeten zijn. God had gesproken: 'Ten dage als gij daarvan eet, zult gij de dood sterven.' Echter, de mens stierf niet de dood. Dat staat in verband met Hem, Die beloofd werd. Om Christus' wil geeft God ons de tijd. Die tijd is ten volle genadetijd. Opdat wij zouden roepen tot Hem in Wie en door Wie er genade is. Genade die door Hem verworven werd. Genade, zelfs voor de grootste van de zondaars. Moet jij het ook hebben van het wonder, het wonder van genade? Hier is Hij, Die gekomen is om te zoeken en zalig te maken wat verloren is. Denk eraan dat er straks geen tijd meer zal zijn. Dan komt er een einde aan het genadige uitstel en breekt de eeuwigheid aan!

Vrijdag 10 januari

Zie, ik maak alle dingen nieuw

Lezen: Joël 3: 18-21

We zijn pas weer een oud jaar uitgegaan en een nieuw jaar ingestapt. Maar wat is oud en wat is nieuw? Zou er werkelijk zoveel veranderen in het komende jaar? Zei de wijze Prediker al niet: Wat geweest is, dat is nu, en wat wezen zal, dat is reeds geweest? Natuurlijk worden er weer nieuwe dingen uitgevonden, maar de grondstructuur van het wereldverloop verandert niet. Liefde en haat, geboren worden en sterven, werken en rusten en nog zoveel meer, ze blijven elkaar afwisselen. Echt nieuw is alleen dat, wat van God komt. Nieuw wordt alles pas dan, wanneer er een einde komt aan de oude wereld met zijn geschiedenis en het Nieuwe Jeruzalem uit de hemel zal neerdalen op de aarde en God zelf bij Zijn volk woont en hun God zal zijn. Van die fundamentele 'jaarwisseling' profeteert Joël tenslotte. De oude wereld – Egypte en Edom – wordt verwoest. Maar Juda en Jeruzalem – typering van de nieuwe heilstijd – blijven eeuwig. Daar zal overvloed en leven zijn. Ben je er klaar voor? Zien je uit naar die dag, waarvan de HEERE zegt: Zie, Ik maak alle dingen nieuw!? Wat een heerlijk vooruitzicht heb je dan!

Zaterdag 11 januari

Ik zal met u zijn

Lezen: Jozua 1: 1-5

We lezen het begin van het boek Jozua. Er is een nieuwe periode aangebroken voor het volk Israël. Geen gemakkelijke periode. Jozua moet het volk in Kanaän brengen. Maar hóe zullen ze over de Jordaan komen? Hóe zullen ze de steden van machtige volken kunnen innemen? Jozua ziet bergen van bezwaren nu hij zijn taak aanvaardt. Daarom heeft hij behoefte aan een bemoedigend woord, zoals wij dat ook hebben aan het begin van het jaar 2020. We weten niet wat dit jaar ons brengen zal. Wel weten we dat ons een taak wacht. En er zal geestelijke strijd door ons gevoerd moeten worden, want machtige vijanden staan de zaak van Gods Koninkrijk tegen. Vaak zullen we komen te staan voor een machtige Jordaan, waardoor geen doortocht mogelijk lijkt. Maar nu roept God Jozua toe: ‘Zoals Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn. Ik zal u niet begeven en niet verlaten.’ Wat een onveranderlijke, machtige en trouwe Helper is de HEERE! Die belofte mag ons bemoedigen in en door Jezus Christus. Hij is meer dan Jozua. Hij is met de Zijnen, al de dagen, tot de voleindiging der wereld. Laten we met een gelovig hart daarop zien. Dan durven we de onbekende toekomst in. Dan kunnen we onze taak aan, dan houden we de strijd op reis naar de eeuwigheid vol.

Zondag 12 januari

En leid mij op de eeuwige weg

Lezen: Psalm 139: 23-24

Wie gedacht zou hebben dat David als kind van de Heere zich ver boven anderen zou verheffen, die hoort hier iets anders. Juist als hij gebeden heeft om Gods wraak over de goddelozen, komt de vraag bij hem op: en wie ben ik zelf? Wat leeft er in mij aan zonde? Hij vertrouwt zichzelf niet. Hij beseft dat ook zijn hart een boos en listig hart is. Daarom smeekt David: doorgrond mij, o God, en ken mijn hart. Beproeft U mij en zie of mijn gemoed iets kwaads, iets onbehoorlijks voedt. Kunnen we David begrijpen? Wie dit met hem meebidt, is niet alleen bang om zichzelf te bedriegen maar ook om de Heere als zijn of haar God verdriet te doen. Maar dan willen we ons ook met David van harte tot de Heere bekeren. Want dat vraagt hij ook: Heere, zie of bij mij een schadelijke weg is en leidt U mij op de eeuwige weg. En zou God dit bidden niet verhoren? Zeker wel! Door Zijn Woord en Geest doet Hij ons de weg ontdekken die we hebben te gaan en die ons naar het eeuwige leven draagt. De weg van bekering achter Christus aan.

Maandag 13 januari

Toekomstperspectief

Lezen: Johannes 14: 1-3

De discipelen van Jezus hebben het moeilijk. Ze hebben zojuist nog eens te horen gekregen dat Jezus van hen weg zal gaan. Ze zijn verdrietig en verward. Ze hadden het zich zo anders voorgesteld. Jezus zou een geweldig Koning in Jeruzalem kunnen zijn en zij zouden met Hem en geweldige tijd kunnen hebben. Lijkt het jou ook niet wat? Jezus in levende lijve bij ons aanwezig? Een machtig Koning die niet alleen vijanden, maar ook ziekte en dood ver van ons bed zou houden? Jezus gaat echter weg. Hij is op aarde geweest om voor de zonde verzoening aan het kruis te doen. daarna keert Hij terug naar het huis van Zijn Vader, om het toegankelijk te maken voor de Zijnen. Hij krijgt de beschikking over al de vertrekken die in het huis zijn. Ze worden door Hem gereedgemaakt voor de velen die in Zijn Naam geloven. Hoor jij bij Hem? Dan kun je vandaag, in voor- en tegenspoed, verder. Want dan is er een geweldig perspectief. We hoeven niet verdrietig te zijn zoals de eerste discipelen. We mogen geloven dat Jezus bezig is ons Thuis te halen. Hij geeft ons leven richting – op weg naar het Vaderhuis.